

Συλλογή της Νομολογίας

Υπόθεση C-292/10

G
κατά
Cornelius de Visser

(αίτηση του Landgericht Regensburg
για την έκδοση προδικαστικής απόφασης)

«Διεθνής δικαιοδοσία και εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις — Επίδοση διά δημοσιεύσεως των δικογράφων — Δεν υφίσταται γνωστός τόπος κατοικίας ή διαμονής του εναγομένου στο έδαφος κράτους μέλους — Δικαιοδοσία “σε περίπτωση ενοχών εξ αδικοπραξίας ή οιονεί αδικοπραξίας” — Προσβολή των δικαιωμάτων επί της προσωπικότητας, δυναμένη να έχει διαπραχθεί με τη δημοσίευση φωτογραφιών στο Διαδίκτυο — Τόπος όπου συνέβη ή ενδέχεται να συμβεί το ζημιογόνο γεγονός»

Περίληψη της απόφασης

1. Δικαστική συνεργασία σε αστικές υποθέσεις — Διεθνής δικαιοδοσία και εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις — Κανονισμός 44/2001 — Ειδικές δωσιδικίες — Δικαιοδοσία ως προς τις ενοχές εξ αδικοπραξίας ή οιονεί αδικοπραξίας

(Κανονισμός 44/2001 του Συμβουλίου, άρθρα 4 § 1 και 5, σημείο 3)

2. Δικαστική συνεργασία σε αστικές υποθέσεις — Διεθνής δικαιοδοσία και εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις — Κανονισμός 44/2001 — Αναγνώριση και εκτέλεση των αποφάσεων — Αναστέλλεται η απόφαση επί της αναγνώρισεως ή της εκτελέσεως — Μη έγκαιρη επίδοση στον εναγόμενο του εισαγωγικού της δίκης εγγράφου — Περιεχόμενο

(Σύμβαση της Χάγης της 15ης Νοεμβρίου 1965, άρθρο 15· κανονισμός 1393/2007 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, άρθρο 19· κανονισμός 44/2001 του Συμβουλίου, άρθρο 26 §§ 2 έως 4)

3. Δικαστική συνεργασία σε αστικές υποθέσεις — Διεθνής δικαιοδοσία και εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις — Κανονισμός 44/2001 — Απόφαση εκδοθείσα ερήμην — Επίδοση στον εναγόμενο διά δημοσιεύσεως κατά το εθνικό δίκαιο του εισαγωγικού τα δίκης εγγράφου — Επιτρέπεται — Προϋπόθεση

(Κανονισμός 44/2001 του Συμβουλίου)

4. Δικαστική συνεργασία σε αστικές υποθέσεις — Θέσπιση ευρωπαϊκού εκτελεστού τίτλου για μη αμφισβητούμενες αξιώσεις — Κανονισμός 805/2004 — Εκτελεστοί τίτλοι δυνάμενοι να πιστοποιηθούν

(Κανονισμός 805/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, άρθρο 14 § 2· κανονισμός 44/2001 του Συμβουλίου, άρθρο 34, σημείο 2)

5. Προσέγγιση των νομοθεσιών — Ηλεκτρονικό εμπόριο — Οδηγία 2000/31 — Διατάξεις που αφορούν την εσωτερική αγορά)

(Κανονισμός 2000/31 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, άρθρο 3 §§ 1 και 2)

1. Το άρθρο 4, παράγραφος 1, του κανονισμού 44/2001, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, έχει την έννοια ότι δεν απαγορεύει την εφαρμογή του άρθρου 5, σημείο 3, του ίδιου κανονισμού σε περίπτωση αγωγής με αίτημα την επιδίκαση χρηματικής ικανοποίησης λόγω της διαχείρισης ιστοσελίδας κατά εναγομένου ο οποίος είναι πιθανόν πολίτης της Ένωσης, αλλά δεν είναι γνωστός ο τόπος όπου βρίσκεται, αν το επιληφθέν δικαστήριο δεν διαθέτει πειστικές ενδείξεις που να του επιτρέπουν να συναγάγει ότι ο εν λόγω εναγόμενος κατοικεί πράγματι εκτός του εδάφους της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

(βλ. σκέψη 42, διατακτ. 1)

2. Σε περίπτωση εκδόσεως ερήμην αποφάσεων κατά εναγομένου του οποίου η διεύθυνση δεν είναι γνωστή, οι κανόνες στους οποίους αναφέρεται το άρθρο 26, παράγραφοι 3 και 4, του κανονισμού 44/2001, ήτοι το άρθρο 19 του κανονισμού 1393/2007 ή το άρθρο 15 της Συμβάσεως της Χάγης του 1965, δεν κατισχύουν του κανόνα που εξαγγέλλει το άρθρο 26, παράγραφος 2, του κανονισμού 44/2001, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, κατά το οποίο ο δικαστής υποχρεούται να αναστείλει τη διαδικασία εφόσον δεν διαπιστώνεται ότι ο εναγόμενος αυτός ήταν σε θέση να παραλάβει το εισαγωγικό έγγραφο της δίκης ή άλλο ισοδύναμο έγγραφο εντός της αναγκαίας για την άμυνά του προθεσμίας ή ότι καταβλήθηκε κάθε επιμέλεια προς τον σκοπό αυτόν.

Πράγματι, η κανονικότητα της επιδόσεως του εισαγωγικού της δίκης εγγράφου σε ερημοδικήσαντα εναγόμενο πρέπει μεν να εκτιμάται υπό το φως των διατάξεων της εν λόγω συμβάσεως και, κατά μείζονα λόγο, σε σχέση προς τις διατάξεις του κανονισμού 1393/2007, όμως ο κανόνας αυτός ισχύει μόνον αν οι εν λόγω διατάξεις έχουν εφαρμογή. Πάντως, τόσο το άρθρο 1, παράγραφος 2, του κανονισμού 1393/2007 όσο και το άρθρο 1, δεύτερο εδάφιο, της Συμβάσεως της Χάγης του 1965 ορίζουν ότι οι πράξεις αυτές δεν εφαρμόζονται όταν η διεύθυνση του παραλήπτη της πράξης είναι άγνωστη.

(βλ. σκέψεις 51-54)

3. Το δίκαιο της Ένωσης έχει την έννοια ότι δεν απαγορεύει την έκδοση ερήμην αποφάσεως κατά εναγομένου στον οποίο, λόγω αδυναμίας εντοπισμού του, το εισαγωγικό της δίκης έγγραφο επιδόθηκε διά δημοσιεύσεως κατά το εθνικό δίκαιο, υπό την προϋπόθεση ότι το επιληφθέν δικαστήριο διασφάλισε προηγουμένως ότι καταβλήθηκε κάθε προσπάθεια και επιμέλεια που επιβάλλουν η καλή πίστη και τα χρηστά ήθη για τον εντοπισμό του εν λόγω ενάγοντος.

Βεβαίως, το ενδεχόμενο να συνεχισθεί η διαδικασία εν αγνοία του εναγομένου, μέσω «επίδοσεως διά δημοσιεύσεως», περιορίζει τα δικαιώματα άμυνάς του. Ο περιορισμός αυτός δικαιολογείται πάντως ενόψει του δικαιώματος του ενάγοντος σε αποτελεσματική προστασία, δεδομένου ότι, ελλείψει τέτοιας επίδοσεως, το δικαίωμα αυτό θα παρέμενε κενό γράμμα

(βλ. σκέψεις 56, 59, διατακτ. 2)

4. Το δίκαιο της Ένωσης έχει την έννοια ότι απαγορεύει να πιστοποιείται ως ευρωπαϊκός εκτελεστός τίτλος κατά την έννοια του κανονισμού 805/2004, για τη θέσπιση ευρωπαϊκού εκτελεστού τίτλου για μη αμφισβητούμενες αξιώσεις, ερήμην απόφαση εκδοθείσα κατά εναγομένου του οποίου η διεύθυνση δεν είναι γνωστή.

Πράγματι, από την εξέταση των σκοπών και της οικονομίας του εν λόγω κανονισμού προκύπτει ότι ο εν λόγω κανονισμός θεσπίζει μηχανισμό που επιτρέπει παρεκκλίσεις από το κοινό καθεστώς αναγνώρισης των αποφάσεων, οι προϋποθέσεις του οποίου ερμηνεύονται κατ' αρχήν στενά.

Η δυνατότητα του εναγομένου να στραφεί κατά της αναγνώρισεως της εκδοθείσας εις βάρος του αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 34, σημείο 2, του κανονισμού 44/2001, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, καθιστά δυνατή στον ίδιο τη διασφάλιση των δικαιωμάτων του άμυνας. Η διασφάλιση αυτή εντούτοις δεν θα υπήρχε αν, υπό περιστάσεις όπως αυτές της υποθέσεως της κύριας δίκης, ερήμην απόφαση εκδοθείσα κατά εναγομένου ο οποίος δεν έλαβε γνώση της δίκης πιστοποιήθηκε ως ευρωπαϊκός εκτελεστός τίτλος.

(βλ. σκέψεις 64, 66, 68, διατακτ. 3)

5. Το άρθρο 3, παράγραφοι 1 και 2, της οδηγίας 2000/31, για ορισμένες νομικές πτυχές των υπηρεσιών της κοινωνίας της πληροφορίας, ιδίως του ηλεκτρονικού εμπορίου, στην εσωτερική αγορά, δεν εφαρμόζεται σε περίπτωση κατά την οποία ο τόπος εγκαταστάσεως του παρέχοντος υπηρεσίες της κοινωνίας της πληροφορίας είναι άγνωστος, δεδομένου ότι η εφαρμογή της οδηγίας αυτής εξαρτάται από τον προσδιορισμό του κράτους μέλους, στο έδαφος του οποίου ο συγκεκριμένος φορέας παροχής υπηρεσιών είναι πράγματι εγκατεστημένος.

(βλ. σκέψη 72, διατακτ. 4)